

tiltro, der her er til, at papirer altid fortæller den fulde sandhed og ikke er ændret undervejs.

Men jeg tror altså, det er rigtigt at gribe ind her. Jeg tror også, det er rigtigt at følge udviklingen og også prøve at hjælpe til at få en udvikling, der gør, at de meddelelsesmidler bliver så sikre som overhovedet muligt. Og dér tror jeg vi kan arbejde sammen.

IT-sikkerhedsrådet følger det her nøje, som også hr. Bjørn Elmquist var inde på, og det mener jeg er rigtigt. Hr. Søren Søndergaard siger, der er ikke tilstrækkelig dokumentation for omfanget, fordi det er svært at dokumentere, da vi ikke har mulighederne for at bevise det og rigtig glide ind i det. Jeg kan sige, i Sverige har man gennemført nogle bestemmelser, der svarer til det her, for et par år siden, og der havde man, så vidt jeg husker, 20 sager det første år. Nu har man 40 sager efter 2 år, så det viser sig, der har været en stigning i det.

Men det er også derfor, der i forslaget her står, at vi skal følge med i, hvor stort behov der er for det, og hvor mange gange det fører til domfældelse, når man skrider ind ved hjælp af denne her lovgivning.

Men i øvrigt tak for en rimelig positiv modtagelse.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes, hr. Søren Søndergaard i dag stik imod min forventning er lidt gammeldags. Hr. Søren Søndergaard er ængstelig for, at oplysningerne via elektronisk overførsel kan forvanskes undervejs. Det har hr. Søren Søndergaard jo ret i, men det er vel ikke det, sagen vedrører i dag?

Hvis man læser Promssagen, så kan man jo se, der var et hul i loven, og det er det, vi prøver at udfylde. Hvis der er huller i beviserne – det kan der også være, når det er et dokument, der kan være forvansket, eller chefen ikke har læst det ordentligt igennem – så kan det være vanskeligt at bevise et forsæt. Men det er et spørgsmål om beviser. Og det tager først anklagemyndigheden sig af ved måske ikke at rejse tiltalen, og siden tager domstolene sig af det. Bevisreglerne er jo fortsat uændrede. Det går jeg ud fra at justitsministeren også kan bekræfte.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Problemet er jo, at det er betydelig lettere at lave om på en diskette, end det er at lave om på et stykke papir – betydelig lettere. Bl.a. fordi hvis

det sendes via elektronisk post og hvis det ligger på databaser, er det muligt for mange at komme ind i det uden et indbrud, der kan opspores. Det vil det jo normalt kræve, medmindre det er postvæsenet, som laver det.

Men det, der er det interessante, er, hvorfor det kun er den del af meddelelseshemmeligheden – medmindre jeg fuldstændig har misforstået forslaget – der omhandler elektronisk overførsel. Man kunne sådan set sige, at man generelt skulle nedsætte grænsen til 4 år. Hvorfor kun den del?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 203: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse. Af justitsministeren (Bjørn Westh). (Fremsat 7/2 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Så har Folketinget igen et meget omfattende lovforslag om en række personer, der søger om dansk indfødsret. Og det går sikkert, som det plejer: at de pågældende personer også får dansk indfødsret.

Denne gang er der tale om næsten 1200 personer, som søger om dansk indfødsret. De fleste af disse ansøgere vil givetvis være fuldt ud berettigede til at få dansk indfødsret, og det samme med de børn, som følger med; det frem-

går ikke af tallet, hvor mange børn der følger med, men for en dels vedkommende er der så også børn med. De kommer ud over de 1200. Så det er temmelig mange personer, vi taler om.

Men som tidligere så vil Fremskridtspartiet i udvalget stille spørgsmål til disse personer og til disse personers egnethed til at få dansk indfødsret, om jeg så må sige. Det, vi vil stille spørgsmål til, er naturligvis, hvilke af ansøgerne der har været ude at begå kriminalitet. Vi vil stille spørgsmål til, hvilke af ansøgerne der ikke er i stand til at forsørge sig selv. Og når svarene på de spørgsmål foreligger, så vil vi som vanlig stille ændringsforslag ved andenbehandlingen til, at disse personer udgår af forslaget.

I Fremskridtspartiet betragter vi dansk statsborgerskab som et meget, meget værdifuldt stykke papir, man får udleveret. Det er ikke bare noget, man skal strø ud med rund hånd. Ansøgerne, der søger om at få dansk indfødsret, skal have gjort sig fortjent til at få det, de skal have afholdt sig fra kriminalitet, de skal have bevist, at de er i stand til at forsørge sig selv. Og en tredje ting, som også burde være med, er, at de burde kunne beherske det danske sprog i både skrift og tale.

Men som sagt vil vi undersøge, hvilke af ansøgerne der er berettigede til at få dansk indfødsret, og hvilke af ansøgerne vi ikke mener burde have dansk indfødsret, stille de nødvendige ændringsforslag, og så må vi se, hvordan Folketinget vil forholde sig til, hvilke af de kriminelle udlændinge Folketinget mener skal have dansk indfødsret. Og går det, som det plejer at gå – ja, det kan vi jo frygte, at det vil – så vil vi se, at hele Folketinget fra den ene side til den anden side med undtagelse af Fremskridtspartiet har den opfattelse, at også de udlændinge, der har begået endda særdeles grov kriminalitet her i landet, skal have lov til at have dansk indfødsret.

Men vi vil stille ændringsforslagene, for vi vil give partierne muligheden for, at man kan nå at få pillet disse personer ud af forslaget, inden vi når til en tredje behandling, hvor der så over en kam skal stemmes om alle personerne.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det var jo den sædvanlige tale. Jeg vil bare sige, at det glæder mig, at udvalget vil besøge indfødsretskontoret og arbejde med de spørgsmål, der ligger her omkring, og så kan vi på baggrund af de erfaringer, vi har der, jo drøfte videre, f.eks. spørgsmålet om danskundskaberne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 196: Forslag til lov om anlæg af Brande omfartsvej samt projektering af rute 9 Odense-Svendborg, rute 18 Holstebro-Herning-Vejle og rute 21 Holbæk-Vig m.v.

Af trafikministeren (Jan Trøjborg).
(Fremsat 31/1 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

Lovforslaget her er en anlægslov for en omfartsvej ved Brande som motortrafikvej og en projekteringslov for tre hovedlandeveisstrækninger Odense-Svendborg, Holstebro-Herning-Vejle og Holbæk-Vig.

Anlægsloven for Brande omfartsvej indebærer, at arbejdet med vejen kan igangsættes. Det er en vej, der er meget stort behov for. Det har der været i mange år, og det vil betyde en klar forbedring for nærmiljøet i Brande by og også en meget markant forbedring af trafikikkerheden. Ikke mindst er det vigtigt, at man kan få den gennemgående lastbilkørsel ud af byen. Det er stærkt belastende for Brandes borgere at have den igennem byen.

Omfartsvejen vil efter planen kunne åbnes i år 2000. Til den tid vil der være brugt 300 mand-år på arbejdet og 125 mio. kr. Det er en investering, hvor vi virkelig får noget for pengene både trafikikkerhedsmæssigt og miljømæssigt for Brandes borgere.